

STAATS NIEUWS

BAYAT,

DE VERGETEN SUNNAH

Bayat, de vergeten Sunnah

In de tijd van de Boodschapper van Allah, was er een vorm van vechten genoemd Bayat. Dit is wanneer de vijand 's nachts wordt aangevallen onder de dekking van de duisternis. De aanvallers omsingelden hun tenten en huizen en ze betrokken die in de strijd. Dit leidde tot de dood van mannen, vrouwen en kinderen die in de tenten of huizen verbleven, omdat het moeilijk was onderscheid te maken tussen man, vrouw en kind op dat moment. Dus is deze vorm van vechten toegestaan in de islam? Het antwoord is "ja". De Boodschapper van Allah werd gevraagd over de uitspraak over de vrouwen en kinderen die in Bayat geraakt werden. De Boodschapper van Allah zei in een authentieke overlevering: "Ze behoren tot hen." Dat betekent dat de regelgeving over de vrouwen en kinderen hetzelfde is als die voor de strijdende mannen, bij wie het is toegestaan om hen te doden. De Boodschapper van Allah heeft zijn metgezellen toegestaan om deel te nemen aan deze vorm van jihad, hoewel, bij gelegenheden, hele families zouden worden gedood. Salamah zei: "Ik zelf heb de inwoners van negen huizen gedood" [Mu`jim al-Tabarani.]

Imam Ahmad werd gevraagd over Bayat. Hij zei: "En is de strijd tegen de Romeinen, maar Bayat?" [Al-Mughni, Ibn al-Qudamah]

Met andere woorden, **Imam Ahmad** keurt niet alleen Bayat goed, maar hij verklaart ook dat het de meest voorkomende methode van de oorlogvoering is die gebruikt werd door de moslims tegen de Romeinen.

De kwestie van Bayat is overeengekomen in die mate dat **Imam Ahmad zei**: ". We kennen niemand wie de Bayat ontmoedigde" [Al-Mughni, Ibn al-Qudamah]

De andere methode van vechten die relevant is voor onze discussie is het opstellen van de katapult/ mangonel tegen de steden van de ongelovigen. De geleerden van de Sirah hebben gezegd dat de Boodschapper van Allah de mangonel opzette en gebruikte tegen de bevolking van at-Taif en dat Amr bin al-Aas die gebruikte tegen Alexandrië in Egypte. De mangonel gooide zijn projectielen op de stad en maakte geen onderscheid tussen man, vrouw of kind. De regelgeving over het gebruik van de mangonel tegen de vijand is samengevat door **Ibn Rushd** die stelt dat:

"Het is de consensus van de juristen dat het is toegestaan om katapulten op te zetten tegen de forten van de ongelovigen of er nu vrouwen en kinderen in aanwezig waren of niet, door wat er is overgeleverd aan ons, dat de Boodschapper van Allah de mangonel opstelde tegen de mensen van at-Taif. "[Bidâyat al-Mujtahid]

Imam al-Shaf'i zegt: "Het is overgeleverd aan ons dat de Boodschapper van Allah de mangonel opstelde tegen at-Taif. Dus als het nodig was voor de moslims om de ongelovigen niet aan te vallen, omdat er kinderen onder hen waren, zou de Boodschapper van Allah het hebben verboden, omdat hun steden en forten niet zonder

vrouwen, kinderen, ouderen, (moslim) gedetineerden, en handelaren zijn. Deze overlevering van at-Taif (waar hij gebruik maakte van de mangonel) en anderen is goed bewaard gebleven en goed bekend van de soenna van de Boodschapper van Allah en zijn Sirah. Het is ook het gebruik van de moslims en de rechtschapen voorgangers van de metgezellen van Mohammed met betrekking tot de forten van de ongelovigen voor ons en het is niet aan ons gemeld dat een van hen stopte met richten op een fort met mangonel of andere wapens alleen vanwege de aanwezigheid van vrouwen, kinderen of anderen die niet mochten gedood worden onder hen. '

Na het vermelden dat het is toegestaan om de mangonel gebruiken, **zegt Imam al-Mawardi**: "Het verbod van de Boodschapper van Allah met betrekking op het doden van vrouwen en kinderen geldt voor als ze gevangen genomen werden omdat ze dan een buit zijn voor de moslims. Maar als de vrouwen en kinderen in het land van de oorlog zijn, kan er op hen worden gericht net als op hun mannen, omdat dit land van oorlog een land is waarin dat is toegestaan (om op zijn volk te richten). " [Al-Umm]

Maar zelfs met de mangonel, hebben de geleerden het gebruik toegestaan om te richten tegen civiele doelen op basis van de behoefte hieraan. **Imam al-Shaf'i** stelt dat als de moslims op een afstand staan van het fort of de stad, dat ze alleen moeten richten op de muren en niet op de huizen van de ongelovigen. [Al-Umm] Echter, als ze dicht bij de muren gepositioneerd staan dan mogen ze schieten op de huizen.

Bij het gebruik van de mangonel net als bij bayat, leidt het tot het verlies van levens van niet-militairen. Een mangonel projectiel die inslaat op een stad, en dat is geenszins een precisie wapen.

Het is belangrijk om te kijken naar de fundamenteën, waarop onze klassieke geleerden hun Fatawa's met betrekking tot de jihad baseerden om zo te kunnen begrijpen waarom zij tot verschillende conclusies kwamen in vergelijking met veel geleerden van vandaag.

- **Imam Abu Zakaria al-Ansari**: "Het is toegestaan om de mangonel op te stellen tegen een fort, zelfs als het zou inslaan (op niet-strijders), zodat ze het niet kunnen gebruiken als een manier om de jihad uit te schakelen of als een list om hun forten te behouden want dat is een groot kwaad. "[Asna al-Maʿālib]

- **Imam al-Nawawi**: "Als er in de stad of het fort een moslim, een (moslim) gevangene, een handelaar, een ongelovige aan wie vrede werd gegeven, of een groep van voorgenoemde wonen, is het dan toegestaan om op die bevolking te richten met vuur, mangonel en zaken die hiermee te vergelijken zijn? Er zijn verschillende meningen in de madhab (school van denken).

Ten eerste, als het niet nodig is om op ze te richten dan is de voornaamste mening dat het niet wordt aanbevolen om het te doen, maar het is niet verboden. Dit is zo, zodat de jihad niet uitgeschakeld wordt als gevolg van een moslim die verblijft tussen de ongelovigen. Als het nodig is om op hen te richten omwille van de vrees dat de moslims

schade zal berokkend worden, of omdat het fort niet op een andere wijze kon worden geopend, dan bestaat er geen twijfel over dat het is toegestaan om op hen te richten.

De tweede manier in de Madhab is dat er geen rekening gehouden wordt met noodzaak. Als het aanvallen van hen zou leiden tot de dood van een moslim, dan moeten ze niet aanvallen. Anderzijds zijn er twee verschillende meningen hieromtrent. De derde manier, en dit wordt vermeld door de auteur van al-Shamil, is dat als het aantal moslims onder hen gelijk is aan het aantal ongelovigen, ze hen niet moeten aanvallen, maar als ze in de minderheid zijn, dan kunnen we hen aanvallen omdat de meeste schade niet toegebracht zal zijn aan de moslims.

Het officiële standpunt van de madhab, en dit is wat wordt vermeld in **al-Mukhtasar**, is dat het is toegestaan om hen aan te vallen. Zelfs indien dit schade zou toebrengen aan de moslims (onder de ongelovigen), omdat de heiligheid van de moslims aan onze kant groter is dan de heiligheid van de moslims die onder hen vertoeven. Als sommige moslims toch gedood worden, dan zijn ze martelaren. "[Rawdat al-Ṭâlibîn]

- **Imam Ibn Qudamah al-Maqdisi:** "Als zij (de vijand) zichzelf beschermen in de oorlog door vrouwen en kinderen en anderen die niet gedood moeten worden, als schild te gebruiken, is het toegestaan om op hen te richten met de intentie om de strijders te doden. Dit is omdat de Profeet gebruik maakte van de mangonel zelfs al waren er vrouwen en kinderen onder hen. Het is ook zo dat wanneer de moslims hun niet meer zouden aanvallen omdat ze hen als schild gebruiken, dit de jihad zal schaden. Want van zodra zij zich bedreigd voelen door de moslims, zouden zij dit schild gebruiken om hen te beschermen. Het is ook toegestaan om hen aan te vallen indien de strijd al dan niet woedt, omdat de Profeet vzmh niet altijd wachtte om toe te slaan op de tijden wanneer de strijd aan de gang was. "[Al-Sharh al-Kabir]

- **Imam Ibn Qudamah al-Maqdisi zegt ook:** "Het werd overgeleverd door Ali bin Abi Talib dat de Profeet de mangonel gebruikte tegen het volk van at-Taif; de vijand overstroomde met water is vergelijkbaar met dat. Als er moslims onder hen vertoeven en we kunnen de vijand overwinnen, zonder gebruik te maken van dergelijke methoden, dan kunnen we het beter vermijden omdat het zou leiden tot onnodig bloed vergieten. Maar als we ze niet kunnen overwinnen, tenzij we gebruik maken van dergelijke methoden dan is het toegestaan, omdat het verbieden zou leiden tot de uitschakeling van de jihad. "[Al-Kafi]

Dit is slechts een voorbeeld van de citaten van onze klassieke geleerden om aan te tonen dat de voortzetting van de jihad voorrang heeft op andere overwegingen en dat de zaken die zouden leiden tot de uitschakeling van de jihad, moeten worden vermeden. Veel van de moderne geleerden hebben een aantal rigide regels die, indien men ze zou volgen, de jihad onmogelijk zouden maken of die in ieder geval de moslims in een nadelige positie zou brengen ten opzichte van de vijand die heeft geen moraal bezit als het gaat om de oorlog tegen de Islam.

Enkele van de beperkingen die door een aantal van de moderne geleerden opgelegd zijn bij de jihad zijn:

- Jihad mag niet worden gestreden zonder toestemming van de koning of president.
- martelaarschap operaties zijn niet toegestaan.
- Elke operatie die leidt tot de dood van de ongelovige vrouwen en kinderen is niet toegestaan.

De eerste beperking op zich zou al leiden tot de volledige stopzetting van de jihad, omdat geen van de koningen of presidenten (te beginnen met de afvalligen) de jihad voor de zaak van Allah zou toestaan. Het enige type van de oorlog dat ze zouden toestaan is een oorlog die hen persoonlijk voordeel brengt en die hun macht beschermt. Zij zouden onverschillig staan of minder geven om een oorlog die gestreden wordt omwille van Allah, de bevordering van de islam of ter verdediging van moslims. De twee andere beperkingen sluiten de meeste voor de hand liggende methoden van operaties uit voor de moedjahidien op de dag van vandaag.

Imam Ibn Rushd zegt dat het de consensus is van de juristen dat men op forten mag inslaan met de mangonel, zelfs als er al dan niet vrouwen en kinderen in hen aanwezig zijn.

Imam al-Shafi'i zegt: "Het was ook de praktijk die uitgevoerd werd door de moslims en de rechtschape voorgangers van de metgezellen van Mohammed, op de forten van de ongelovigen voor ons, er werd ook nooit gemeld dat zij stopten met richten van de mangonel of andere wapens op het fort indien er vrouwen, kinderen of andere personen die niet mochten gedood worden, in het fort aanwezig waren.

En **Imam Ahmad** zei: "en is de strijd tegen de Romeinen, maar Bayat?"

Het was de praktijk van de Boodschapper van Allah om te strijden tegen de bevolking van de ongelovigen, zelfs indien er vrouwen en kinderen niet met opzet gedood werden, het was de praktijk van de vier rechtvaardige kaliefen, de Omajjaden, de Abbasiden, de Ayyoebieden, de Moslims in Spanje en de Mamelukken in hun oorlogen met de Romeinen in bayat in een hinderlaag te lokken en de mangonel tegen hen te gebruiken; en het was de praktijk van de Ottomanen om artillerie te gebruiken in de belegeringen van de dorpen en de steden van de ongelovigen.

Imam al-Mawardi: "De Boodschapper van Allah zette de katapult op tegen de bevolking van al-Taif toen hij hun belegerde na de heropening van Mekka. Het is toegestaan om de vijand aan te vallen (op de plek waar ze wonen, zoals hun steden of dorpen) als ze zich hiervan niet bewust zijn, net als wat de Boodschapper van Allah deed met Bani al-Mustalaq. Het is ook toegestaan om hen 's nachts aan te vallen en hun huizen plat te branden 'en' vuur, slangen en schorpioenen naar hun te werpen, hun huizen te slopen terwijl ze erin aanwezig zijn, hun huizen te overstromen, hun watervoorziening af te

snijden en nog andere zaken die allemaal zouden leiden tot hun vernietiging, zonder ervan af te zien omdat er vrouwen en kinderen onder hen aanwezig waren. Zelfs indien dit zou leiden tot de dood van hun vrouwen en kinderen. Dit komt omdat de Boodschapper van Allah vzmh niet stopte met het aanvallen van Bani al-Mustalaq of de bevolking van at-Taif vanwege hun vrouwen en kinderen. De opdracht van de Boodschapper van Allah vzmh om vrouwen en kinderen niet te doden is enkel en alleen van toepassing indien ze met opzet zouden worden gedood; Ook als ze als buit genomen worden mogen ze niet gedood worden. Maar wanneer ze woonachtig zijn in Dar al-Harb, dan is het halal om op ze te richten en geldt voor hun dezelfde regelgeving als voor hun mannen. "[Al-Hawi al-Kabir]

Imam al-Sarkhasi (een Hanafi geleerde) citeert **Mohammed ibn al-Hassan van Sharh al-sayr al-Kabir**: "Het is toegestaan voor de moslims om de forten van de ongelovigen met vuur plat te branden, om hen te overspoelen met water, of om bloed, ontlasting of gif in hun water te doen zodat het besmet wordt omdat Allah ons geboden heeft om hen te onderwerpen en hun macht te breken. Alle methoden van de oorlogvoering die vernoemd zijn, die zouden leiden tot de verzwakking van de vijand, zijn een vervulling van de geboden (van Allah) en vallen niet onder de ongehoorzaamheid aan Allah swt. Al deze methoden brengen schade toe aan de vijand. Dit is een manier om beloningen bij Allah swt te verkrijgen.

Allah zegt: ***'er is geen enkel toegebracht ietsel bij een vijand, wat niet zal genoteerd worden op hun naam als een daad van gerechtigheid "[9: 120].***

Geen enkele van de vernoemde (methoden van de oorlog) zijn verboden indien er onder hen islamitische krijgsgevangenen, mensen waaraan vrede werd verklaard, jong of oud, man of vrouw, bevinden. Zelfs als we hiervan op de hoogte waren. Er is immers geen manier om deze mensen te vermijden en tegelijkertijd de commando's uit te voeren om de onderwerping van de ongelovigen te verkrijgen. En iets wat niet mogelijk is om te voorkomen, wordt vergeven. '

- **Imam Ibn Farhoon** (Maliki geleerde): "De vijand wordt bevochten op alle manieren, zelfs met vuur als er geen andere mogelijkheid is en als we vrezen dat we schade zullen berokkend worden. Als we niet bang zijn voor schade die door hun, aan ons zou toegebracht worden, dan zijn er twee meningen. [...] Er is geen betwisting mogelijk over het feit dat we hun schepen en forten mogen aanvallen met de mangonel zelfs als er moslims in aanwezig zijn. "[Tabsirât al-Hukam]

- **Imam al-Kharshi** (Maliki geleerde): "Het is toegestaan om de vijand te bevechten met alle vormen van oorlogvoering, indien ze niet reageren op onze oproepen. Het is toegestaan om de watervoorziening af te snijden en hen te laten omkomen van dorst, om hen te overspoelen/overstromen met water en hen te laten verdrinken volgens de bekende mening, of om ze te doden met wapens, zoals met een slag van een zwaard,

een steek van een lans, een projectiel uit een mangonel of andere wapens die gebruikt worden in de oorlog. "[Sharh Khaliil]

- **Imam al-Shaf'i**: "Als de vijand bescherming zoekt door middel van een berg, een fort, een greppel, met doorn struiken, of met enige andere vormen van bescherming, dan is het toegestaan om hen aan te vallen met de mangonel, katapulten, brand, schorpioenen, slangen en al wat hen schaadt. Het is toegestaan om hen te overspoelen met water om hun te verdrinken, of om hen te belemmeren met modder, of er nu al dan niet vrouwen, kinderen en priesters onder hen zijn, omdat het land (van de oorlog) niet beschermd is met de islam of met een verdrag. Het is ook toegestaan om hun fruitbomen en andere bomen te verbranden, om hun gebouwen en al wat geen ziel heeft en deel uitmaakt van hun bezittingen, te vernietigen. "[Al-Umm]

- **Imam al-Bahuti** (Hanbali geleerde): "Het is ook toegestaan om hen (de ongelovigen) aan te vallen en vuur, slangen, en schorpioenen in de schalen van de mangonel te plaatsen (om op hen te gooien), om hun tunnels te vullen met rook, overstromingen te veroorzaken zodat ze zouden verdrinken, en hun forten en gebouwen te vernietigen. Maar als we ze kunnen verslaan, zonder het gebruik van vuur dan moeten we het niet gebruiken. "[Kashf al-Qina]

- **Imam al-Shawkani**: "Allah heeft ons bevolen om de ongelovigen te doden zonder hierbij te vermelden van welke methoden we moeten gebruik maken. Allah heeft ons geen opdracht gegeven om dit wel of niet te doen. Daarom wordt het doden niet voorkomen en wordt er gebruik gemaakt van alle middelen om te doden of het nu schieten, steken, overstromingen, het slopen van gebouwen op het gooien van een grote hoogte, is. "[Al-Sayl al-Jarrar]

Kunnen we dus zomaar 1400 jaar oorlogsmethoden uit het raam gooien en de dag van vandaag zomaar met nieuwe oneerlijke regels voor onze jihad op de proppen komen? Wat de moslims sowieso niet deden, is hen opzettelijk doden of hen doden als ze zich over gaven of als ze in gevangenschap verbleven.